

GLORIA MARIS

MAANDBLAD UITGEGEVEN DOOR DE

*BELGISCHE
VERENIGING
VOOR
CONCHYLIOLOGIE* v.z.w.

ANTWERPEN

association belge de conchyliologie

belgian society for conchology

Gesticht in 1961

AANGESLOTEN BIJ HET KONTAKTKOMITEE VAN DE KRINGEN VOOR NATUURSTUDIE EN NATUURBESCHERMING IN HET
ANTWERPSE

Verantwoordelijk uitg.

André Verhecken
Edward Arsen str. 47
2510 MORTSEL
03/440.37.68

Secretariaat

Jean Wuyts
Koningsarendl. 82
2100 DEURNE
03/324.99.14

Redactie

Antoine Vereycken
A. Van Dijkstr. 50
2120 SCHOTEN
03/645.92.30

Bankrekening

Belgische Vereniging
voor Conchyliologie v.z.w.
(Gloria Maris)
610/4465950/64

De artikels in dit nummer, de redactionele teksten uitgezonderd, werden volledig verzorgd door onze afdeling BVC West Vlaanderen. We krijgen aldus een idee van de vitaliteit van deze groep; een deel van hun teksten zal ook nog in een volgend nummer verschijnen.

De Beheerraad.

VOLUME 24 NR. 2

F E B R U A R I 1 9 8 5

1. Zondag 3 februari 1985 te 10.00 uur in het lokaal " Stella Maris ", Italiëlei 72 te Antwerpen
DE FAMILIE MITRIDAE
Voordracht met dia's door de heer J. Kruyniers.
2. Zondag 8 februari 1985 te 20.00 uur in het lokaal Koolkaai 9 te Antwerpen : Vergadering van de studiegroep Xenophora onder leiding van de heer E. Wils.
3. Vrijdag 15 februari 1985 te 20.00 uur in het lokaal Ommeganckstraat 26 te Antwerpen : vergadering van de Raad van Beheer + inbinden en verzenden van maandblad.
4. B.V.C. West Vlaanderen vergadert op 17 februari 1985 in het centrum De Lelie - weidestraat 81 te Assebroek (Brugge)

De eerstvolgende vergadering zal doorgaan op 3 maart 1985

Datum van uitgifte : 18 januari 1985.

VERSLAG VAN DE STATUTAIRE VERGADERING GEHOUDEN OP 6 JANUARI 1984

Een vijftigtal aanwezigen, waarvan 42 stemgerechtigden, ondanks het gure weer en een gedeeltelijk toch saai maar noodzakelijk programma. Na het jaarverslag (zie elders) en het kasverslag van het voorbije jaar (nagezien en ondertekend door dhr. Mestdagh en dr. Geys), volgden de (her-)verkiezingen. Uittredend en herverkiezbaar waren : Mevr. Vereycken, de heren Pickery, Steppe en Wuyts.

Uitslag :	<u>T</u> otaal	<u>j</u> a	<u>n</u> een	<u>o</u> nthoudingen
Vereycken	42	38	1	3
Pickery	42	37	1	4
Steppe	42	40	1	1
Wuyts	42	40	0	2

Deze werkers maken daardoor terug deel uit van de beheerraad. Onze voorzitter bedankte dan een aantal mensen voor hun inzet, vooral het echtpaar Vereycken. Dhr. Vereycken kreeg voor twintig jaar stencil- en typwerk (en de rest) symbolisch een bon voor een hartekens. Mevr. Vereycken even lang trekpaard van de jeugdafdeling (!) werd eens goed in de bloemen gezet. Twee basisfiguren van onze vereniging.

Nieuws tussendoor : Dhr. Van Belle gaat samen met dhr. Kaas een monografie uitgeven van alle levende chitons in de wereld. Het wordt een tiendelig werk waarvan het eerste weldra verschijnt. Onze voorzitter dankt ook onze afdeling Brugge. Er wordt daar goed gewerkt ! Proficiat.

De interpellaties betreffen het probleem van schelpenaanbod op onze algemene vergaderingen en het probleem van het op dreef brengen van nieuwe leden. Wij doen ons best, maar aan nieuwelingen zouden we vragen van ons zelf aan te spreken (we hebben zelf altijd de handen vol op de algemene vergaderingen).

Dhr. Wils kwam dan een stukje boeiender programma maken door een bondige bespreking van enkele Conus-problemen. De getoonde dia's gaven type-materiaal weer. Zeer interessant en wie nota wilde nemen, was weer een hele stap verder. We zagen onder andere het holotype van Conus alba, boivini (=menstruose gubernator), het ammiralis-complex, armiger, delectus (nog zonder status) een juveniele textile, kenyonae (=juveniele distant) en de vergelijking berdulinus - coelinae. Het staat hier gauw getypt, maar er ging heelwat studie aan vooraf ! Bedankt mr. Wils, het was kort maar geapprecieerd !

A. Delsaerdt

B.V.C. BRUGGE : EEN DOCHTERAFDELING IN WEST-VLAANDEREN

 door F. Nolf (Oostende)

Historiek en doelstellingen

Op de statutaire vergadering van januari 1977 werd door het bestuur van de BVC voorgesteld een dochtervereniging in West-Vlaanderen op te richten.

Een vorige poging, vier jaar eerder was mislukt, maar een geestdriftige F. Boone besliste samen met F. Nolf nog eens het initiatief te nemen in eigen provincie en regelmatig te vergaderen in het centraal gelegen Brugge.

In tegenstelling met de moedervereniging, waar vooral aandacht werd besteed aan spreekbeurten, opgesmukt met dia's of film, zou gestreefd worden naar een gevarieerd programma, waarin improvisatie een kans zou krijgen.

Belangrijke doelstellingen waren :

- initiatie van alle leden in de verzameltechniek : zoeken, reinigen en prepareren, determineren, opbergen en classificeren van schelpen.
- organiseren van excursies: zowel dagtrips als reizen naar het buitenland.
- boekbesprekingen : de aanwezige leden zouden de gelegenheid krijgen, zowel antieke als recente werken te raadplegen. Op basis van kritische commentaar zouden ze achteraf- zelf of in groepsverband - boeken kunnen aankopen.
- tombola : de opbrengst zou dienen voor het huren van de zaal.
- korte spreekbeurten, liefst ondersteund door middel van dia's of film.
- ruilbeurs voor boeken en schelpen.
- studie van bepaalde schelpenfamilies, -geslachten of mol-lusken uit een bepaalde provincie.
- de dochtervereniging zou op ieder ogenblik een steunpunt moeten zijn voor de "moederafdeling". De leden in West-Vlaanderen zouden gestimuleerd worden om ook af en toe naar Antwerpen te trekken.

Anderzijds verwacht BVC Brugge hulp vanuit het bestuur in de vorm van sprekers, diamaterieel of geïnteresseerde bezoeken.

- "klein starten en klein blijven" : met weinig leden (max.20) ernstig werk verrichten over lange termijn.

Wat werd er verwezenlijkt in de afgelopen zeven jaar?

Eerst en vooral moet ons van het hart dat de afdeling eigenlijk gegroeid is als reactie op de apathie die zich begon meester te maken van de vereniging op het einde van de jaren zeventig. Het hele gebeuren raakte niet los uit het keurslijf van typen en nieten van stencils, terwijl men zich maandelijks optrok aan een beperkt aantal sprekers om zich van bijeenkomst tot vergadering voort te slepen.

De crisisjaren kregen ook greep op de geest in het verenigingsleven en het gebrek aan fantasie beïnvloedde spijtig genoeg ook de geestdrift van pioniers en andere stuwende krachten.

Het was precies in die periode dat wij het bestuur regelmatig interpelleerden op de statutaire vergaderingen, het laatste op 6 januari 1980.

Op een ogenblik dat ook de cover van het maandblad had gekozen voor rouwkleuren ergerden wij ons over een aantal onbegrijpelijke fouten :

- de amateuristische uitvoering van het maandblad :
 - * tekort aan artikels met interessante inhoud of een bepaald wetenschappelijk niveau.
 - * het kopiëren van dagbladartikels die weinig of geen uitstaans hadden met mollusken of andere weekdieren.
 - * gebrek aan illustraties, schema's, tabellen of tekeningen die artikels zoveel boeiender of fraaier maken. Fotocopies van foto's doen het nochtans ook zeer goed en waren erg goedkoop geworden.
 - * het publiceren van onvoltooide revisies zoals de Conidae (15 jaar geleden) en de Mitridae ('77-'79). Veel lijsten van families (Naticidae, Trochidae, Terebridae,...) waren onvolledig of onaangepast aan de moderne literatuur of de allerlaatste ontdekkingen.
 - * het typwerk mag dan nog gedurende 20 jaar een 'one-man's job' geweest zijn, het is onbegrijpelijk dat binnen het bestuur niemand oog had voor zetfouten. Een klein steuntje was hier toch welkom geweest.
- de organisatie van de maandelijksse bijeenkomsten : men wenste traditioneel spreekbeurten te organiseren, maar was doof voor de kritiek die alternatieven voorstelde zoals : vergaderingen waarop iedereen boeken, schelpen of ervaringen aanbiedt via posters of gepaste commentaar; boekbesprekingen; een debat

over ruilen en schelpenverkoop; maandelijkse voorstellingen van nieuwe boeken of schelpensoorten; shell-shows zonder competitiegeest; determinatievergaderingen; excursies; ...

- de wereldreizen bleven beperkt tot een selecte groep, waarvan de vondsten nooit of zelden werden getoond, noch geruild of verkocht.

Zo zouden we nog langer kunnen doorgaan, maar deze opsomming zou de indruk geven dat onze dochterafdeling louter op basis van naijver en mistevredenheid is opgericht. Daardoor zouden we ook alle verdiensten van BVC uit de voorbije 20 jaar in de schaduw stellen.

We hebben spijtig genoeg de aandacht gevestigd op de negatieve aspecten, omdat we precies deze tekorten wilden opvullen in onze regionale vereniging. We wisten bij voorbaat dat we steeds met weinig mensen zouden kunnen werken en elke misstap zou onvermijdelijk ledenverlies veroorzaken.

Het recruterende van nieuwe of "uitgestorven" leden in de Westhoek was geen sinecure, maar dank zij de bereidwillige steun van het bestuur konden we beschikken over een twintigtal adressen uit West- en Oost-Vlaanderen. Die verzamelaars werden persoonlijk aangesproken door F. Boone ofwel uitgenodigd per brief op een eerste samenkomst in Oostende. Een vijftal mensen uit Wervik, St. Baafs-Vijve, Brugge en Oostende ontmoetten elkaar in september en oktober 1977 op zondagvoormiddag.

Veel leden (of pseudo-leden ?) hadden zelfs niet geantwoord, terwijl andere wel geïnteresseerd waren, maar nooit zijn verschenen op het " rendez-vous ".

De eerste officiële vergadering in Assebroek (Brugge) was door samenloop van omstandigheden op een sisser uitgelopen, maar op vrijdag 7 oktober startte BVC Brugge met 10 aanwezigen. In de projectiezaal van het Sportcentrum gaf F. Nolf een spreekbeurt over zijn reis naar de Kanarische Eilanden.

In november waren dezelfde mensen weer op post en er werd beslist door te gaan met het initiatief. F. Boone zou zorgen voor de public-relations en F. Nolf stelde voor zich verantwoordelijk te stellen voor het verloop en het verslag van de vergaderingen in 1978.

Tot in april 1982 zou F. Nolf zich als verslaggever van zijn opdracht kwijten, maar Gilbert Herman zou deze taak achteraf op

vaak humoristische wijze overnemen.

De huurprijs van de zaal werd betaald met de opbrengst van een maandelijkse tombola, waarvan de loten gedurende een aantal jaren werden geschonken door F. Nolf. Zowel exotische als Europese soorten werden aangeboden en we zagen meermaals schelpen als *Cypraea turdus*, *Cypraea erythraeensis* (!) of *Conus boeticus* in winnende handen verdwijnen.

Later brachten ook andere verzamelaars hun steentje bij.

In januari 1978 vertoonde D. Nolf zijn schitterende educatieve film "Tussen eb en vloed" en vanaf februari werden ook excursies ondernomen.

Ondanks sneeuw en ijzel werden hele families opgetrommeld om geestdriftig schelpen te zoeken op het strand tussen De Panne en Oostduinkerke.

Deze gebeurtenissen werden vastgelegd op dia en S8-film en zijn nu een aangename herinnering aan onze pionierstijd. Op een volgende bijeenkomst werden de vondsten gedetermineerd en de resultaten gepubliceerd in het maandblad.

In het eerste jaar werd er vooral aandacht besteed aan de techniek van het verzamelen, zowel wat het veldwerk als het studiewerk betreft. Identificeren, rangschikken, opbergen en verwerken van gegevens op fiche behoorden tot de basisopleiding.

Nieuwe leden kregen meestal een spoedcursus op één of twee vergaderingen, maar toen reeds bleek dat men gemakkelijk in herhaling viel ten opzichte van "oudere" leden. Daarom opteerden we voor het systeem van een "peterschap" ("meters" ontbreken bij ons), waardoor nieuwe leden in stilte werden begeleid zonder de bijeenkomst te storen. Spijtig genoeg blijven natuurwetten zoals "survival of the fittest" ook gelden in het kleine schelpenwereldje en verzamelaars die onvoldoende besmet waren met de schelpenmicrobe verdwenen al te snel uit ons biotoop.

Het jaar 1978 zat vol met toppers en vooral uit Gent kregen we heel wat medewerking. G. Hubrecht en P. Anseeuw waren heel actief en de vergaderingen haalden een voortreffelijk niveau met een film over de Maldiven, diaprojecties over een duikersexpeditie naar Swanage (Z. Engeland), het Groot Barrière Rif (Queensland, Australië), Estoril (Portugal) en Malaga (Spanje). Het was duidelijk dat we in ons tweede jaar niet meer hetzelfde niveau konden halen. Onze kern was te beperkt om iedere maand een spreekbeurt met films of dia's te kunnen geven. Dit had

echter ook zijn voordelen. De andere leden waren nu zo geboeid dat ze zelden afwezig waren op een vergadering en ze zagen nu zelf de noodzaak in om actief te worden.

Gelukkig werden we ook gesteund door het bestuur dat heel wat diamateriaal ter beschikking stelde, zodat een hele reeks voordrachten werd gegeven over Conidae, Volutidae, Noordzee- en Middellandse zeeschelpen.

Een aantal nieuwe initiatieven werden erg gewaardeerd :

- inzage van boeken en boekenlijsten, zodat iedereen zonder risico de gewenste literatuur kon bestellen via een samenaankoop. Tot op heden hebben we ervoor kunnen zorgen dat onze leden op een goedkope manier boeken verkrijgen.
- degelijk laten inbinden van tijdschriften of fotocopies tegen zeer lage prijs.
- inzage en uitwisseling van tijdschriften : elk lid is geabonneerd op gemiddeld één tot twee magazines zodat heel wat onkosten vermeden worden.

Sinds oktober 1978 vergaderen we in het Ontmoetingscentrum voor Bejaarden, Leliestraat, Assebroek (Brugge) en tot hertoe zijn we er gebleven. We genieten er van een aangenaam kader, goede parkeergelegenheid en snelle verbinding met alle uithoeken van West Vlaanderen. Weliswaar is de huurprijs van de zaal nogal hoog, maar dank zij de opbrengst van de tombola en de financiële steun van de moedervereniging hebben we ons steeds kunnen redden. Spijtig is wel dat droge kelen er niet kunnen getroost worden.

Alhoewel BVC Brugge vooral mikt op studiewerk (identificatie en classificatie van mariene schelpen) hebben wij in de afgelopen jaren het thuisfront dikwijls verlaten voor korte dagexcursies naar Oostduinkerke (liefst op ski's), Oostende (Diana Pierre, Stedelijk Aquarium, kollektie F. Molf, heemkundige kring Turkeyenhof), Gent (Schoolmuseum), Audresselles en St. Omer (Noord-Frankrijk), London (tweemaal) of groepsreizen naar Bretagne.

Regelmatig organiseerden we mini-shell-shows, waarbij men zijn mooiste schelpen of antieke boeken tentoon stelde ofwel een bepaald thema uitwerkte zoals "eigen vondsten", "geruilde schelpen" of " schelpen van Nieuw-Zeeland".

De samenwerking met andere verenigingen is steeds vlot verlopen. We herinneren ons de excursie naar de kust, opgezet met de Brabantse dochtervereniging in april 1979, het bezoek van G. Poppe (Société Belge de Malacologie) en de toenemende samenwerking met de Strandwerkgroep.

Heel wat leden van BVC kwamen eens langs en meestal waren ze zo vriendelijk om een uitvoerige spreekbeurt, voorzien van dia's te geven : Gilbert Van der Schueren. (Lede), Gilbert Hubrecht (Destelbergen) en vooral Koen Fraussen (Aarschot). Hun verdiensten werden evenredig beloond met een geschenk.

Spijtig genoeg moesten we wachten tot 16 maart 1980 om ook een afvaardiging van het bestuur op bezoek te krijgen. De voorzitter en enkele trouwe idealisten verschijnen nu nog jaarlijks in onze vereniging, waarvoor ze overigens volle waardering opbrengen.

We blijven het echter betreuren dat er zo weinig interesse is van verzamelaars uit het noordelijk gedeelte van ons land. Dikwijls werd ook het omgekeerde verweten. De critici mogen dan echter niet vergeten dat wij slechts een tiental vaste leden hebben, waarvan er meestal twee alle vergaderingen in Antwerpen volgen, terwijl de jaarlijkse rendez-vous-dagen ongeveer vijf van onze mensen (d.i. 50%) te zien krijgen.

Een eindevaluatie van ons rendement

Om een volledig beeld te scheppen van de werking volstaat het al onze verslagen te lezen, gepubliceerd in het maandblad van BVC sinds 1977.

In februari 1982 hebben F. Boone, D. en F. Nolf de vereniging doorgelicht met S8 en 16 mm filmprojectoren. De activiteiten in het veld en in het studielokaal werden zoveel beter voorgesteld op film en dia dan op honderden stencils.

We zijn gestart met ongeveer vijf mensen en 8 jaar later komen geregeld 10 tot 15 leden samen op de derde zondagvoormiddag van de maand.

Om in volle crisisjaren een vereniging op te richten is heel wat idealisme en volharding nodig.

In de afgelopen periode hebben veel verzamelaars afgehaakt, maar steeds weer vonden we nieuwe geestdriftige leden.

Belangrijk is dat de kern bleef en dat er nooit naijver is geweest of dat er een woord ruzie is gevallen. De kwantiteit is

niet alleen enigszins toegenomen, maar vooral de kwaliteit is voortreffelijk geworden.

Wat is het geheim van ons succes ?

Eerst en vooral is er de aanwezigheid van een persoon als Fernand Boone, die onbaatzuchtig allerlei taken opneemt, de hoekjes afrondt en het geheel aan elkaar lijmt. Er zijn de stille werkers van het eerste uur, Gilbert Herman en Jacques De Caluwé, en de hele reeks sympathieke verzamelaars, waarvan we vooral Johan Verstraeten (Wetteren) erg dankbaar zijn. Hij heeft zo een beetje het vaandel overgenomen van F. Nolf, op een ogenblik dat deze laatste overstelpt was met andere taken in zijn beroep.

Dit zijn de mensen achter de vereniging, maar de charme van het zondagvoormiddaggebeuren ligt eerder in de aanpak van de activiteiten.

Hoofdthema bij ons is IMPROVISATIE en het element verrassing. We zijn niet gebonden aan klassieke spreekbeurtjes die nogal snel vervelen. Voordrachten bij ons zijn van korte duur en groeien gemakkelijk uit tot debatten. Verzamelaars maken hun ruilpakket open, dat pas werd ontvangen uit Sénégal, Colombië of Frankrijk. De geheimen van de macrofotografie, conserveren van schelpen, duiken of rakelen worden allemaal uit de doeken gedaan in een vriendschappelijk sfeer. Je beschikt op ieder ogenblik over de belangrijkste studieboeken, een stereomicroscop of een aantal specialisten terzake. Zelfs de microcomputer is al binnengedrongen in ons lokaal.

Wat bijzonder interessant is voor de leden zijn de studies van een bepaalde familie. Vooral Europese mollusken worden intens geanalyseerd en gedetermineerd. Na afspraak brengen de verzamelaars hun collectiemateriaal van een bepaalde familie (bv. Terebridae, Nuculidae, Mytilidae,..) mee en vergelijken onderling. De vergadering wordt dan geleid door één of twee personen die de materie vooral grondig bestudeerden.

De hoofdtroef van onze bijeenkomsten is nochtans de ruilbeurs waaraan iedereen vrij mag deelnemen zonder dat sjagrijnige of jaloerse personages de sfeer storen. Er wordt geen standgeld gevraagd en niemand is verplicht te kopen of te ruilen. Kwaliteit en zeldzaamheid prijzen zichzelf en te dure schelpen worden toch niet gekocht. Onze verzamelaars zijn ondertussen zo goed opgeleid dat ze zelf de juiste prijs kunnen bepalen en geen beroep moeten doen op pseudo-specialisten, die alles weten over

" gecontroleerde prijzen ".

Al die fraaie bewoordingen waarmee we onszelf bewieroken, moeten natuurlijk bewezen worden. Die controle laten we over aan de aandachtige lezer van Gloria Maris waarin talrijke publicaties van onze hand verschenen zijn: " Het begrip 'TYPE' in de species-groep TAXA", "Verslag van de excursies naar Oostduinkerke door BVC West Vlaanderen", "Paleontologische-Mineralogische excursie: Couvin en omgeving", "Het exotarium te Brussel", " De argus-ru-briek" (5 afleveringen); "Mijmeringen"; ... en tenslotte "Strandgids: De Panne ". Gedurende twee jaar werd de groep in Brugge aangezet door F. Boone en F. Nolf om gezamenlijk een boekbespreking te maken van de "Strandgids : De Panne". Uiteindelijk werd het artikel gepubliceerd in juni 1981. In juli verwachtte iedereen (BVC Brugge in het bijzonder) het vervolg. Ijdele hoop, want niemand van de bestuursleden vond nog het artikel terug. In de plaats daarvan kwam een humoristisch- zeg maar : cynisch - verhaal over een Rode-Zee expeditie naar Hurghada dat op rascistische wijze neerkeek op een vreemde cultuur en haar godsdienst. We waren de stencilmachine dankbaar die p. 152 niet meer had durven afdrukken. Dit voorval typeert de vergiftigde sfeer uit die periode, waardoor de samenwerking tussen BVC Antwerpen en BVC Brugge niet langer via dezelfde kanalen is gebeurd. Van juni 1981 tot voorjaar 1985 werden geen artikels meer geproduceerd door onze groep. Blijkbaar moeten ook wij even aan zelfkritiek doen. Uit onze pennevrucht is al gebleken dat we niet altijd zo'n gemakkelijke partner geweest zijn. Echte moeilijkheden waren te wijten aan persoonlijke veten die niet werden opgelost door een gebrek aan diplomatie van beide partijen.

Het bestuur moet ondertussen beseffen dat we nooit leden hebben los geweekt uit de vergaderingen in Antwerpen of dat we andere verenigingen gingen opvrijen. We voelen ons zelf wel verantwoordelijk voor elke verzamelaar die ons voortijdig heeft verlaten en die eventueel de bijeenkomsten niet interessant vond. Het is echter wel spijtig dat zo'n persoon een opdracht krijgt om een artikel te plegen en onze nota's over prijslijsten niet " prijsgeeft ".

Persoonlijk zouden we wensen dat er nog wat minder gepraat en wat meer gewerkt wordt op onze vergaderingen. Maar wellicht moeten we ons wat beter vergelijken met "ridders van de biljarttafel" en daarin het symbool van onze gebondenheid leren herkennen ... het geheim van ons succes.

DE CONVENTIE VAN WASHINGTON

door HERMAN Gilbert

Deze conventie, kortweg C.I.T.E.S. genoemd (Convention on International Trade of Endangered Species) of in het Nederlands, " Overeenkomst inzake de internationale handel in bedreigde soorten " is ontstaan uit de zorg om de verdwijning van een groot aantal planten en dieren, als gevolg van een commerciële overexploitatie, tegen te gaan. Het doel van de C.I.T.E.S. is, door toetreding van zoveel mogelijk landen, de bedreigde dieren en planten te beschermen door de handel in deze soorten te verbieden of te beperken of voor sommige slechts die vorm van handel toe te staan die het overleven van deze soorten niet in gevaar brengt.

Enkele data :

De conventie werd afgesloten te Washington op 3 maart 1973 en werd op die datum ondertekend door 51 landen waaronder ook België.

Is van kracht geworden na ratificatie door de 10 eerste landen (Partijen) op 1 juli 1975.

Goedkeuring van de Conventie door onze wet van 28 juli 1981.

Aanneming op 3 december 1982 van het Reglement van de Europese Economische Gemeenschap betreffende de toepassing van de C.I.T.E.S. in de 10 lidstaten; neerlegging van de Belgische ratificatieinstrumenten bij de Zwitserse regering (C.I.T.E.S.- deponhouder) op 3 oktober 1983.

Publicatie van de wet van de goedkeuring en de besluiten betreffende toepassing van de C.I.T.E.S. in België in het Staatsblad van 30 december 1983.

Van kracht worden van de C.I.T.E.S. in België en in heel de Europese Gemeenschap op 1 januari 1984.

Administratie en secretariaat :

Gevestigd in Zwitserland, Avenue du Mont-Blanc, 1196 Gland, samen met I.U.C.N. en W.W.F.- International.

De I.U.C.N. is de International Union for the Conservation of Nature and Natural Resources (Internationale Unie voor het behoud van de natuur en natuurlijke hulpbronnen.).

Het is een internationale organisatie waarvan staten, verenigingen en particulieren lid kunnen zijn en werkt nauw samen met het Wereld Natuur Fonds, waarbij de I.U.C.N. de wetenschappelijke kennis inbrengt en het WNF aan fondsenwerving doet.

Het secretariaat van C.I.T.E.S. roept tweejaarlijks een vergadering van de Conferentie der Partijen bijeen, waarop o.a. de lijsten of de annexen aangevuld of herzien worden.

Toepassing van de C.I.T.E.S. in België

De beheersorganen, of de administratieve instanties, verantwoordelijk voor de toepassing van de Conventie, aangewezen door de Wet van 28 juli 1981 zijn respectievelijk de Dierengeneeskundige Dienst van het Ministerie van Landbouw voor wat betreft de levende en dode dieren, en de daaruit verkregen delen en produkten, en de Dienst van de Plantenbescherming van hetzelfde Ministerie voor de plantensoorten.

Op voorwaarde dat alle wettelijke eisen zijn voldaan, leveren deze diensten, als antwoord op schriftelijke aanvraag, de nodige machtigingen af voor de invoer, uitvoer en wederuitvoer van specimens.

De beheersorganen worden bijgestaan door een Wetenschappelijk Comité dat samengesteld is uit hoogstens 15 personen aangeduid in functie van hun specialisatie inzake de dierkunde of plantkunde. Zij spreken zich uit over de gegrondheid van een aanvraag voor invoer of uitvoer en beslissen of de verhandeling het voortbestaan van de betrokken soort niet schaadt.

Zending voldoet bij de invoer niet aan de wettelijke voor-

schriften :

- de specimens worden afwel teruggestuurd naar het land van uitvoer, ofwel door de bevoegde overheid in beslag genomen en, desnoods, geslacht of vernietigd.
- de in beslag genomen levende dieren die niet kunnen terug gestuurd worden om redenen van dierenbescherming, worden door de beheersorganen toevertrouwd aan een bewaringscentrum (vb. Zoo) of elke andere geschikte plaats.
- in geval niet-levende specimens in beslag genomen worden, worden de beheersorganen geraadpleegd voor de bewaring ervan en, desnoods, doen zij overgaan tot de vernietiging ervan.
- in geval van overtreding, kunnen de schuldige zwaar beboet worden of zelfs een gevangenisstraf oplopen.

Weekdieren ; schelpen voor toeristen

Er zijn twee families van weekdieren of mollusken, die talrijk op de verdragslijsten zijn vertegenwoordigd: die der Unionidae en die der Hydrobiidae bv. het wadslakje.

Beide worden bedreigd door verontreiniging van hun milieu en werden daarom op de lijsten gezet.

Weekdieren worden vanaf het stenen tijdperk door de mens als voedsel gebruikt. Van schelpen vervaardigde sieraden worden reeds duizenden jaren gedragen. In de 18e eeuw raakte het aanleggen van een verzameling in zwang. Pas in de jaren vijftig begon het commercieel verzamelen van schelpen en vanaf die tijd is een aantal populaties aangetast.

De meest begerenswaardige soorten komen onder meer uit de Philippijnen, Nieuw-Guinea, Hawaii, Oost-Afrika, Seychellen,.. De groene boomslak (*Papustyla pulcherrima*; Lijst II) van Manus Eiland is zeer in trek voor de mooie groene kleur. *Mytilus chorus* is het andere weekdier van lijst II wegens bedreiging door de handel.

In Papua- Nieuw Guinea is de schelpenhandel een door de overheid georganiseerde en gecontroleerde industrie.

In Engeland werd enige jaren geleden een speciale firma gevestigd, Tropical Sea Shells, die in haar beginperiode drie ton schelpen per week verkocht.

In Kenia is het schelpenverzamelen zonder vergunning sinds 1968 een overtreding en sinds 1975 mogen verzamelaars niet meer dan 5 kilo per keer verzamelen.

De bijlage van de Conventie :

 De planten en dieren die aan de internationale Conventie onderworpen zijn, zijn onderverdeeld in 3 bijlagen (of lijsten). Deze lijsten kunnen herzien worden en aangepast aan de omstandigheden. Tenminste om de twee jaar wordt een Conferentie der Partijen bijeengeroepen, om deze bijlagen bij te werken, aan te passen en te verbeteren.

Bijlage 1 (of lijst 1)

Soorten onmiddellijk bedreigd met uitsterven als gevolg van de handel.

De handel en het vervoer van specimens van deze soorten zijn verboden.

Bijlage 2 (of lijst 2)

Soorten die nog niet onmiddellijk met uitsterven bedreigd worden, maar die als gevolg van handel hieraan blootgesteld zouden kunnen worden.

Bijlage 3 (of lijst 3)

Soorten die in een bepaald land met uitsterven bedreigd kunnen worden als hun exploitatie niet verhinderd of beperkt wordt.

Buiten de lijsten :

Planten en dieren, die niet onderworpen zijn aan de Conventie, maar op nationaal vlak beschermd worden.

Verklaring van enkele termen :

- handel = invoer, uitvoer, wederuitvoer, aanvoer vanuit zee. Is van toepassing zowel op firma's als op particulieren, die handel drijven of niet, die vervoeren van één land naar een ander, of die in het bezit hebben.
- specimen = levend dier, dood dier, een deel van het dier, een product afkomstig van het dier, levende of dode plant, delen van een plant, producten afkomstig van een plant.

- - - -

Voor meer informatie :

- Conventie van Washington : informatiebrochure gerealiseerd door het Ministerie van Landbouw en World Wildlife Fund - Belgium VZW.
- Internationale handel in wilde dieren en planten reeks Natuur en Milieu n° 16.

In augustus 1984 heb ik een reis gemaakt naar Griekenland. Het was een groepsreis, dus als schelpenverzamelaar zou ik wel niet aan mijn trekken komen. Ik had ook niets meegenomen om eventuele vondsten in te bewaren. Later zouden mijn after-shave en de Griekse anijsdrank ouzo hun diensten bewijzen.

Overzicht van de voornaamste vindplaatsen en vondsten :

ITEA : ligt aan een modderige baai in de golf van Korinthe, nabij Delphi. De zichtbaarheid was nihil, en het duiken gebeurde op de tast. Op stenen die zo werden bovengedaald zaten : *Gibbula divaricata*, *Clanculus cruciatus*, *Gourmya vulgata*, *Columbella rustica* en *Chiton olivaceus*, allemaal soorten dus die algemeen zijn. Tussen aanspoelsel bemerkte ik interessanter materiaal : *Gibbula philberti*, *Conus mediterraneus forma grossi*, en in de stenen : *Gregariella barbatella*, *Nytilaster minimus*, *Notirus irus*, *Petricola lithophaga* en *Rocellaria dubia*.

KALAMAKI : Dorpje aan de Saronische Golf, op 6 km. ten zuiden van het Kanaal van Korinthe. Het water was er glashelder. Op een zandgrond lagen massa's rotsblokken. Ik kon er een volledige namiddag in het water blijven, maar na een tweetal uurtjes werd ik verjaagd door miljoenen kwallen die uit het niets schenen op te duiken. Toch werden hier heel wat soorten verzameld : *Haliotis lamellosa*, *Diodora gibberula*, *D. italica*, *Fissurella nubecula*, *Patella caerulea*, *Gibbula fanalum*, *G. umbilicaris*, *G. adansoni*, *Littorina neritoïdes*, *Vermetus arenarius*, *Murex trunculus*, *Thais haemastoma*, *Hinia incrassata*, *Siphonaria pectinata*, *Anomia ephippium*, *Chlamys varia*, *Chama gryphoides*, *Callista chione*, *Lepidochitona cinerea*, *Ischnochiton rissoi*, *Chiton olivaceus*, *Lepidopleurus cajetanus*, *Acanthochitona communis*.

AEGINA : Klein eilandje in de Saronische Golf, een tweetal uren varen vanuit Athene. Op en onder rotsblokken op ongeveer een halve meter diepte zaten heel wat soorten, o.a. *Gibbula umbilicaris*, *Rissoa lia*, *Muricopsis cristatus*, *Hinia limata*, *Cythara vauquélini*, *Striarca lactea*, *Nytilaster minimus*, *Bornia sebeta*, *Notirus irus*, *Lepidochitona cinerea*, *Ischnochiton rissoi*, prachtig gekleurde *Chiton olivaceus*, enz.

In een zeegrasveld vond ik nog *Fusinus syracusanus* (dood) en grote *Murex trunculus*.

Er waren ook enkele onplezierige ontmoetingen met zeeëgels, die massaal aanwezig waren.

Nabij ATHENE werd ook verzameld; op enkele stenen in ondiep water zaten massa's *Gibbula adansoni*, *G. Philberti*, *G. richardi* en *Monodonta turbinata* en *mutabilis*.

Er werden ongeveer 55 soorten aangetroffen, wat toch niet slecht is als men weet dat er in totaal slechts een viertal uren werd verzameld.

HET BIOTOOP : DE KUST

door HERMAN Gilbert

1. DE ZEE ALS LEVENSGEMEENSCHAP.

A.1. Abiotische factoren die de levende wezens in zee beïnvloeden.

a) Temperatuur :

Water verwarmt trager dan lucht en de bodem, maar houdt de warmte veel langer vast. Bijgevolg vallen de seizoenen in zee later dan op het land : "winter" in februari en "zomer" in augustus-september. De afkoeling gebeurt door verdamping, (334.000 Km³ zeewater per jaar) koude lucht, kouden winden en smeltend ijs.

b) Dichtheid van het zeewater :

Dichtheid is afhankelijk van de temperatuur en verandert dus met de temperatuur. Als het water afkoelt wordt het zwaarder en zal het zinken, het lichtere water komt boven. Het gevolg daarvan is het ontstaan van stromingen. Soms komt zo het zuurstofarm water boven, wat een massale sterfte voor gevolg heeft van de kleine organismen.

c) Zoutgehalte :

Door de tal van opgeloste zouten in het zeewater is de dichtheid van dit zeewater hoger dan de dichtheid van zoetwater, bijgevolg grotere draagkracht. De zwaarste dieren, de baleinvissen, komen dan ook in zee voor. Zij kunnen een gewicht bereiken van meer dan 100 ton, terwijl de zwaarste dieren op het land, de olifanten, maximaal 6 ton halen.

d) De opgeloste gassen :

vb. zuurstof : - door de oplossing uit de lucht aan het oppervlak
- door de fotosynthese van de groene planten, de wieren.

e) De menging van het water :

Gebeurt door : - de verticale stromingen
- de horizontale stromingen, waaronder de golfstromen
- de getijden
- de golfslag

Al deze factoren beïnvloeden mekaar onderling en bepalen samen welke levende wezens in zee voorkomen.

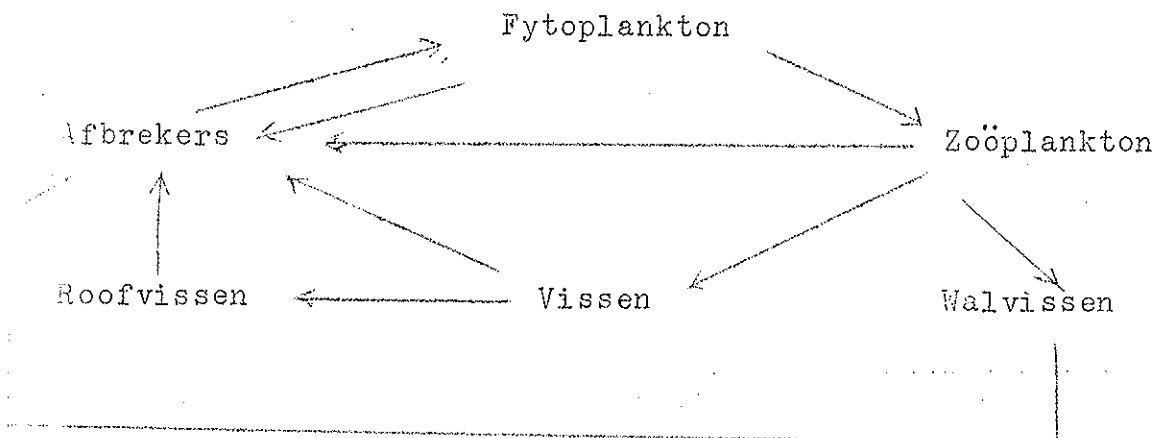
A.2. Biotische factoren.

We hebben productenten : fytoplankton (plantaardig plankton) = kiezelwieren of diatomeën = eencellige groenwieren omgeven door een doos kiezelzuur

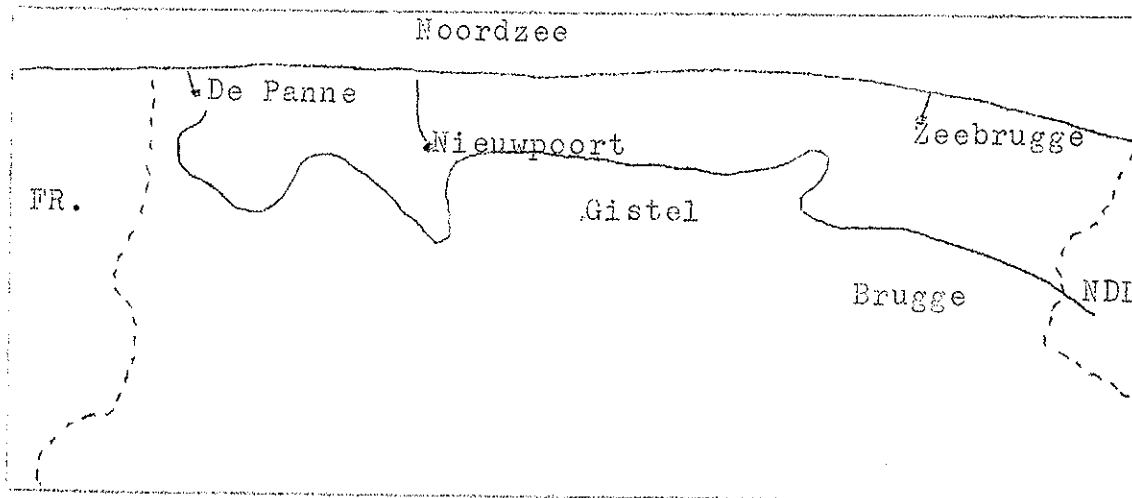
konsumenten : planteneters (=1e orde) : zoöplankton = dierlijk zwevend materiaal
Zoöplankton wordt gegeten door konsumenten van de 2e orde vb. walvissen en andere vissen

afbrekers : bij het afsterven van het fyto-en zoöplankton worden de afbrekers, waaronder bacteriën, de mineralen weer vrijgemaakt.

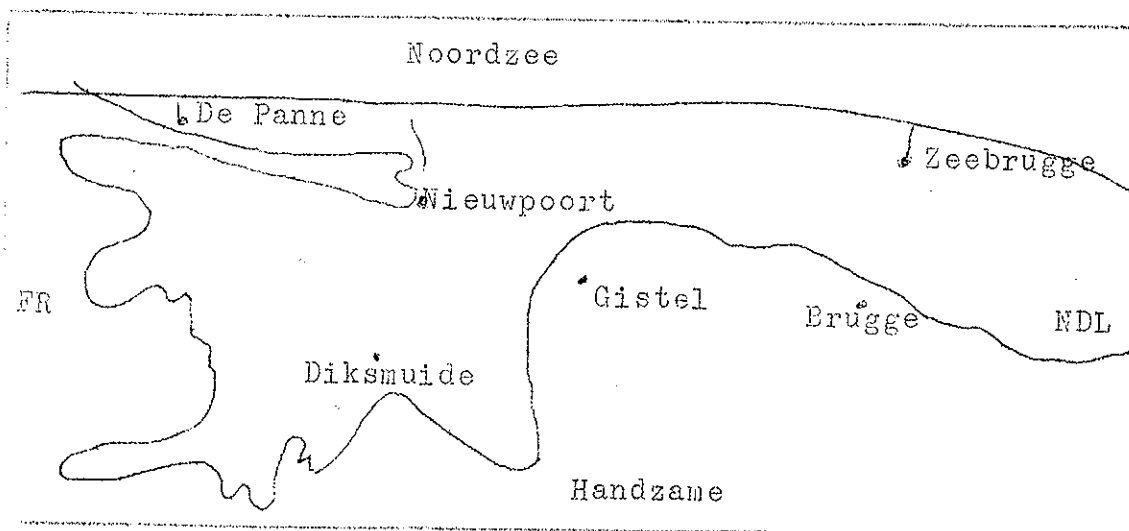
Het vergroten van de voedingsstoffen in het water brengt een toename van het fytoplankton mee en een groter rendement van voedsel voor de mens : dit principe wordt toegepast in de mariene " farming ", een wetenschap in het beginstadium.

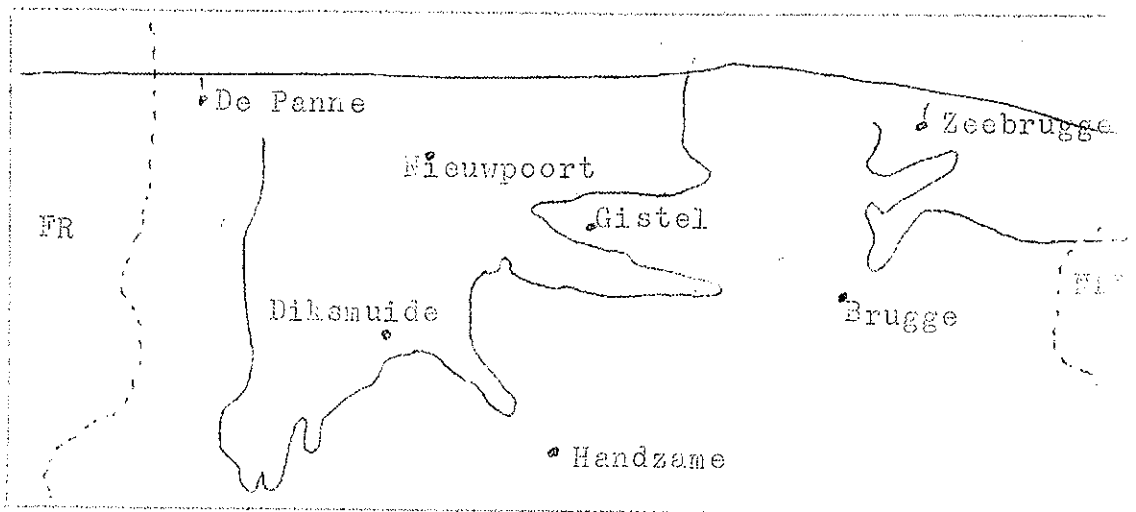
B. Overzicht van het ontstaan der huidige kustlijn

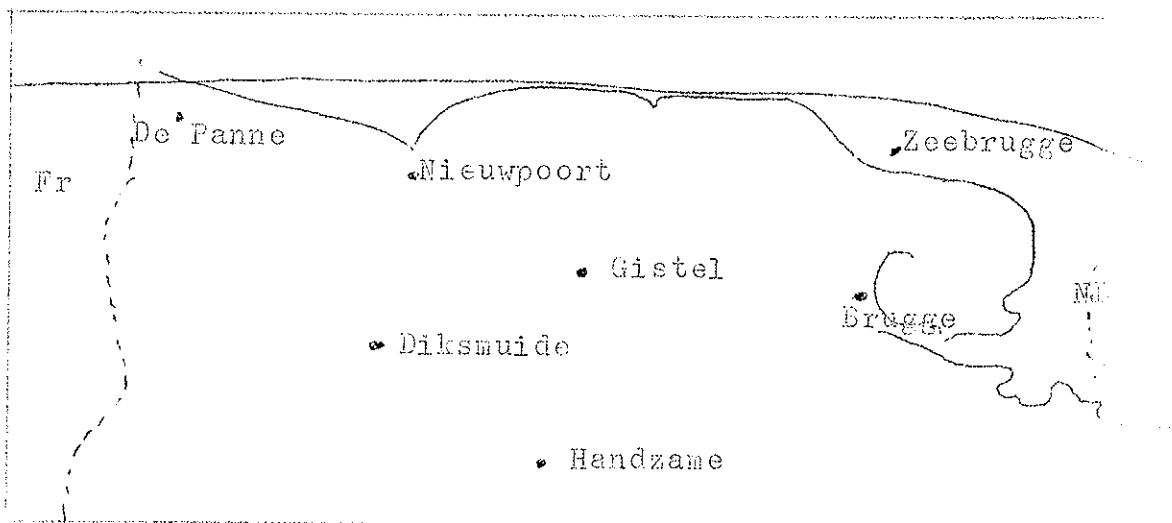
Ten tijde van Julius Caesar.

ort na de 4e eeuw overspoelde de Noordzee gans het kustgebied
 en drong diep door tot in het binnenland.
 Deze toestand duurde tot de 8e eeuw.

Terugtrekking van de Noordzee met achterlating van een vruchtbare sliblaag. Vorming van een nieuwe duinengordel. Men ging aan het turven. Nieuwe doorbraak aan de Yzer en het Zwin.

Intoming van de Noordzee door middel van dijken door de kustbewoners en de monniken. Dit leidde in de 13e eeuw tot een kustlijn die reeds op de huidige trekt. In de 14e eeuw nieuwe overspoeling, inclusief een paar woonkernen (o.a. Oostende).

2. DE ROSTKUST

Deze is niet aanwezig bij ons in de Noordzee, wel kunstmatig bij pieren en golfbrekers.

We onderscheiden drie zonaties met elk een eigen fauna en flora. De dieren en planten die in bepaald milieu leven zijn dus aangepast aan bepaalde factoren, zoals verschillen in temperatuur, een droge periode als het eb is, ... enz.

ZONE	WIEREN	DIEREN
-Spatzone (boven normaal vloed-niveau)	geen wieren wel korstmossen	strandkrab, slakken pissebedden..
-Strandzone (getijdenzone)	boven: groenwieren onder: bruinwieren	zeepok, tepelhoorn, mossel, schaalhoorn, naaktslak, anemoon...
-Beneden normale ebzone	roodwieren	botervis, slijmvis, kreeftjes, poliepen...

3. ZANDSTRAND

Het strand is die zone aan de kust die bij vloed door de zee overspoeld wordt en die bij eb weer droogvalt.

We onderscheiden drie zones :

- Duinreep : duinvormende strook die zelf bij de hoogste springvloeden niet overspoeld wordt door de zee. Men heeft er bistarwegras en helm.
- Zone tussen duinreep en normale vloedlijn : zandige strook die enkel bij de hoogste spring- en stormvloeden door de zee overspoeld wordt. Men heeft er zeepostelein en loogkruid.
- Eigenlijke strand : Men heeft er geen plantengroei. In de vloedmerken kan men wel loogkruid, zeeraket en zeepostelein vinden.
In de Zwinnen = ondiepe krekken en plassen die bij eb op het strand achterblijven : men heeft er grondels en platvissen.

4. DE DUINEN

a) Voorwaarden tot duinvorming :

- de zeebodem moet geheel of gedeeltelijk bedekt zijn met zand.
- er moet eb en vloed zijn; de vloedstroom vervoert het zand naar de kust.
- verschil tussen eb en vloed mag niet groot zijn.
- overheersende winden moeten uit zee komen. Dergelijke winden blazen het angespoelde zand, nadat het tijdens de eb gedroogd is, landwaarts.
- er moeten planten zijn die het opgestoven zand met hun wortels vastleggen.

JAARVERSLAG VAN DE BELGISCHE VERENIGING VOOR CONCHYLIOLOGIE

 ANTWERPEN - VOOR HET JAAR 1984.

1. Overzicht van onze maandelijks algemene vergaderingen

We hadden een gemiddelde aanwezigheid van 50 leden, één keer een minimum van 25 en één uitschieter van 80. De onderwerpen waren eigenlijk goed gevarieerd. In de vorige statutaire vergadering toonde dhr. Marivoet prachtige onderwater-dia's onder de titel : Kalidoscoop op Israël. In februari vervolgde dhr. Venken zijn reisverslag door California waarbij hij ons enkele grote namen in beeld bracht van conchyliologen van de overkant. In Maart - en dat was de topper van 80 aanwezigen - stond dhr. Van Pel weer achter de micro over Florida's wateren en de shell-dump, boeiend als we van hem gewoon zijn. Dhr. Geys had het een maand later over paleontologische aspecten van Israël, of hoe een professioneel geoloog de bodem bekijkt zelfs in de meest onherbergzame uithoeken. In mei hadden we onze halfjaarlijkse beurs en contactdag. Dhr. Wils bracht nabeschouwingen over de Conidae-publicaties, U allen welbekend. Juli-Augustus, naar jaarlijkse gewoonte, alleen een ontmoeting in vrije vacantiestemming. Dhr. Lie nam de draad en de micro weer op in september over fossiele en recente schelpen uit Florida, met voor ieder geïnteresseerde een stratigrafische beschrijving. Op 7 oktober was er onze jaarlijkse Rendez-Vous-dag met drie onderwerpen : Conchyliologie in België, onder de grond, te land en ter zee, een prachtige dia-bandmontage van Ludo en Linda Steppe, Sandra Milans en Peter Verhecken. De platen van Savigny door ondergetekende en de malacologische excursie naar het verst N.O.-elijk gelegen tipje van Europa door dhr. Backeljau. Op die zelfde dag werd een geologische tijdskaart voorgesteld door onze paleo-vrienden en er was natuurlijk de schelpenbeurs. Een gewaagd initiatief in november : een determinatie-vergadering met medewerking van de heren Christiaens, Kruyniers, Van Belle, Verhecken, Verstraeten, Wils en ondergetekende die ook een korte dia-reeks gaf over Ile d'Oleron. Het werd een succes. Onze secretaris, dhr. Wuyts rondde het werkjaar af met een uitstekende voordracht over het genus Chicoreus. Materiaal in natura was regelmatig te zien op onze vergaderingen. We denken hier ook aan dhr. Van Pel, dhr. Lie, de determinatie-vergadering en dhr. Wuyts. En natuurlijk een aantal verkopende leden op de beurzen.

2. Het maandblad

We noteren volgende uitstekende artikels :

Van Nieulande : Mioceen in Algarve (Portugal) maar vooral de recente mollusca-; Swinnen : reisverslag naar Playa de Talamanca (Ibiza); Van de Bruele : Florida - hoe lang nog schelpenparadijs of het verbijsterende nieuws over de shell-dump. Ook een degelijke beschrijving van Shell-Island (Noord Wales), de vondsten en hoe je er naar toe moet; Van Belle : de polyplacophora van de Canarische eilanden en de Azoren (in totaal 4 artikels). Van onze voorzitter over de ontdekking van *Strombus decorus raybaudii*, ontdekt door de gelukkige Robin De Roover bij Rhodos. Een toegelaten overname van een artikel van J. Gratz over de Coralliophilidae. Ondergetekende over verzamelen op Ile d'Oleron. Er waren een paar boekbesprekingen van dhr. Backeljau, onder andere over 2 studiedocumenten uitgegeven door het K.B.I.N.

Het jaarlijks speciaal dubbel-nummer (augustus-september) was verzorgd door het echtpaar Verhecken: Het purper in de textiel in de oudheid, door mevr. Verhecken, die haar belangstelling voor de mollusca-wereld combineerde met haar ontwikkeld talent voor verschillende technieken die op één of andere manier een "weefsel" voortbrengen. De zware scheikundige achtergrond werd verzorgd door onze voorzitter die zich hiermede in zijn geliefde discipline uitleefde.

Ook voor de jeugdigen verschenen regelmatig raadsels en bijdragen door dhr en mevr. Steppe. En dan natuurlijk een hoop kleinere teksten die evenmin vanzelf in een maandblad komen.

3. Onze studiegroep

In onze studiegroep werd de nieuwe adem teruggevonden. We zijn al maanden ijverig bezig met een overzicht van de Cassidae wereldwijd. Het zal nog heel wat werk vragen, maar we hopen tot een degelijke publicatie te komen in ons maandblad waaruit vele leden profijt kunnen halen.

Het moet ook gezegd worden dat we begonnen zijn met de eerste besprekingen en voorbereidingen van de viering van ons vijftwintig jarig bestaan in 1986. Het moet een topper worden in alle opzichten, maar ook dit veronderstelt samenwerking van entoesiastelingen.

Een jaarverslag kan niet voorbijgaan aan een groot evenement, nl. de schenking van de collectie Saesen aan het K.B.I.N. te Brussel. Het echtpaar Saesen werd hiervoor gehuldigd op 10 november. Een reusachtige en hoogstaande verzameling werd zo voor de toekomst

in verzekerde bewaring gegeven. Eens te meer een act die ons tot bezinning moet brengen over het lot van onze collecties als die een zeker niveau halen.

Al bij al toch een gevuld werkjaar. Het is nu werken voor 1986.

A. Delsaerdt
(ondervoorzitter)

MEDEDELINGEN

LENTEBAL

WE HEBBEN WEER DE KANS ... om elkaar gezellig te ontmoeten. Wanneer : 20 April 1985. Niet over nadenken. Onmiddellijk in de agenda's noteren. Kaarten aan 100 frank. Zeg niet dat dit geen democratische prijzen zijn. Komt U ook ? Natuurlijk ! Met één voet in de lente en misschien wel de halve BVC aanwezig. Het wordt een knal-bal.

KONTAKT GEZOCHT

Dr I. S Roginskaya, Petrovsky Str. 3, Apt. 46, MOSCOW 117419; USSR wil graag kontakt met malacologen met speciale interesse in Opisthobranchia. Voertaal : Engels.

THESAURUS CONCHYLIIORUM. GENUS NATICA

Deze klassieke publikatie (1883) van Sowerby werd onlangs heruitgegeven door Luis Pisani in Lissabon. Deze heruitgave bestaat uit fotografische reproducties van de tekst (41 blz.) en van 9 prachtige kleurenplaten; bovendien is er een "Analytical Checklist of Sowerby's Species of Natica" (van de hand van R. Michael Dixon) aan toegevoegd, die de soms verouderde naamgeving up-to-date brengt. Voor wie geïnteresseerd is in deze moeilijke, weinig gekende familie is deze herdruk een must. Dezelfde uitgever verzorgde vroeger reeds de heruitgave van Genus Columbella, Genus Marginella, Genera Spondylus, Plicatula, Pedum, alle verschenen in de reeks Thesaurus Conchyliorum in 1847.

PUBLIKATIE STROMBIDAE

Met enige vertraging verscheen in de reeks Vita Marina (jaargang 1981) een interessante publikatie over de familie Strombidae: 100 blz. en 9 kleurplaten. Deze losbladige publikatie komt ook als boek uit : prijs circa 40 gulden, te bestellen bij Stichting Biologia Maritima, Dr. Lelykade 39, 2583 CL Den Haag (NL), gironummer 624400. Leden voor 1985 van deze Stichting kunnen de publikatie bekomen aan 20 gulden.

B.V.C. WEST VLAANDEREN

 VERSLAG VAN DE VERGADERING OP 16 DECEMBER 1984

Er zijn zo van die dagen dat men tot niets in staat is ..
 ik geloof dat ik er zo eentje te pakken heb.
 Terwijl het buiten zeer koud is en de driekoningen (of waren
 er vier?) reeds op stap zijn ben ik nog steeds op zoek naar
 mijn inspiratie.

Na de artikels voor het bijzonder nummer ben ik zoals de kalen-
 der.. uitgeput. Hopelijk vind ik met nieuwjaar een pakje in-
 spiratie onder de kerstboom.

Niettemin zal ik dit laatste verslag trachten af te werken.
 Hoewel niets speciaals op het programma stond hebben wij met
 veel ijver het jaar afgesloten.

We hebben maand per maand overlopen en aan zelfkritiek gedaan
 en de zwakke kanten besproken in de hoop deze in een volgend
 jaar beter uit te voeren.

Het was net een nest paters, allen met het hoofd gebogen en
 kloppend op de borst.. wat hebben wij misdaan ..vergeef het ons..
 Het was een beetje Kerstsfeer maar dan zonder de os en de ezel.
 Toch hebben wij reeds plannen gemaakt voor het volgend jaar.
 We gaan verder met de bespreking van de families. Iedere maand
 komt er eentje aan de beurt. We beginnen met de Cymatiidae, gaan
 verder met de Strombidae, komen zo tot de Haliotidae en de
 Fasciolariidae om met de Vasidae en de Tellinidae te eindigen
 met het verlof. In augustus en september krijgen we de Pectinidae.
 Intussen zullen reeds heel wat leden ons op een spreekbeurtje
 verrast hebben en hebben we reeds enkele adembenemende tochten
 achter de rug. Maar dit alles moet nog in de juiste vorm gegoten
 worden.

Ik kan nog vermelden dat het Schoolmuseum Michel Thiery te Gent
 nieuwe openingsuren heeft :

nl. alle dagen van 9-12.30 en van 13.30-17.30

de zaterdag van 9-12.30

de zaterdagnamiddag en de zondag gesloten.

Ziezo, dat was het weer. Ik kan jullie alleen nog prettige feest-
 dagen wensen. Drink niet te veel want de Rijkswacht ligt op de
 loer. Tot volgend jaar

HERMAN GILBERT